

12

512

REGD. No. M. 2886

TIRUVOIMOLI

A MONTHLY MAGAZINE.

4

ANNUAL SUBSCRIPTION RE. 1.

FOREIGN RS.

EDITOR,

N. K. VAKULABHARANAM.

Printed and Published by

V. B. PRESS,

22, Pachiappa Mudali Street,

Komaleeswaranpet, Madras.

TIRUVOIMOLI.

By

N. KURATTALVAR IYENGAR

Telugu Pandit, St. Joseph's College, Trichinopoly,

PRICE RS. 3

ANECDOTES FROM
BHAGAVATA PURANA
KURATTALVAR IYENGAR

PRICE AS. 2.

THE LIVES OF
TAMIL VAISHNAVA SAINTS

PRICE AS. 2.

222679

వతి నతా వై ధ వ ము	0 6 0
తిరుప్పావు	0 6 0
ఆండాల్ తిరుక్కల్యాణము	0 2 0
ఘాణిమి	0 2 0
రాగికంకి	0 4 0
వైష్ణవ ధర్మాభ్యుదయము	0 2 0
వరసింహ శతకము	0 2 0
శ్రీవైష్ణవ తిరుమాళిగ	0 2 0
నాదశాస్త్రము	0 1 0
జానకీరామ రామాయణము	0 4 0
అక్షరాలక ఖండీతలకణము	0 2 0
వైష్ణవ సంబంధ గ్రంథము	

TIRUVOIMOLI

FIFTH TEN
R A S

1. He is the cause of all the seven worlds and of all the angels. He is the Lord of all. I am a great sinner. I call Him a thief. He made away with butter to reveal His nature. He is my father. He killed the seven bulls for the sake of Nila. He was the head of the cow-herds. I always think of Him. I am much reduced.

2. All gods and all sages together preparè the flower-gardens. They think of Thee. Their bodies waste way. Their minds melt. They worship Thee with incense and eyes full-tears of joy. They offer all these to Thee with their own hands. Thou are the first seed of all imaginable things. Thou canst never diminish. Would not Thy wisdom, greatness and Thy mind that wills, be stained by these? O mysterious Being!

3. First he created Brahma of perfect wisdom and ordered Him to create gods that know the nature of creation, sages, men and all. He is incomprehensible. He measured the whole world with His feet. He is the mother of all Beings. He is One. He has one form.

4. He is only of one form. He is the sole seed of all. He created in Himself the three first Beings, the other gods, sages, all the lower animals, the inanimate objects and all. He became all these in Himself. He created the great ocean. On it He sleeps. He is the greatest mysterious Being. He is the sole ruler of Vaikunta. He is my greatest Being.

5. Thou hast Sri with eyes as beautiful as those of a deer on Thy breast. Thou art the consort of

Lakshmi. Thou appliedst Thy bow to the hunched woman so as to do away with her hunch. Thou makest cow-keeping Thy greatest aim. Thy colour is that of an excellent emerald. Thou killedst the Madhu-giaot I am a sinner. Thou letst me know the way to get to Thy feet which are as beautiful and as attractive as the lotus flower full of honey.

6. I am a sinner. Thou art the medicine for sin, Thou art the head of the angels. Thou art the cause of Brahma and Rudra. Thou art the head of cow-herds of connected families. Thou art Sripathi. With one arrow Thou felledst down seven huge trees of many branches and close leaves. Thou hast such names. I am worn out. I chant Thy name. I am Thine.

7. I know little. I cry to find Him out whom no one is able to find. He wears Tulasi garlands of pleasing smell. He is easily accessible. He separates the souls from the bodies and cuts off the connection with the world and He is the Lord of Sri.

8. First Thou producedst the whole seven worlds out of Thyself. Again Thou takest them in with Thy mysterious power. Thou getst into them and into the bodies of men. Thou takest the physical form also. Perhaps there was a little of the earth not digested. To get this digested Thou tookst in clarified butter lest you might suffer from indigestion. O mysterious Being! Is this the medicine?

9. We will not be destroyed as we joined Him that sucked up the poisonous milk of the deceptive devil. He made the poisonous milk into nectarine milk. He was in the form of a holy child. He is a mysterious

27 JUL 1933

Being. He is the only Lord of all the heavenly angels. He is the consort of the Sri of flower-adorned. He is the mother of all Beings. He is my Lord. His beautiful form rules my heart.

10. First He cuts off the two kinds of sin in me. Then wipes off the residue. Then leads the mind toward Him by degrees. Then gets the heaven decorated and takes me there. He is the perfect light of Knowledge. He is below. He is above. He is in all visible expanse. He is beyond any measure. He has no limit. He is the life of all formed and formless beings. He is the greatest Being.

11. These ten are in the thousand stanzas of Sathakopa. He lives in the mercy of God. He is lost Himself in the pious chanting of the names, meaning the Highest, the unknowable, the greatest, the incomprehensible. These stanzas are as cherishing and nourishing as milk. These are praised by devotees. These are sung by eminent songsters. These are studied by the eminent professors of Tamil literature. Those who study these ten of them will be above sorrow.

Our refuge is Alwar's feet.

SIXTH TEN

1. Those who like to develop themselves by singing the Lord who can wipe off sorrow, offer to Him good water, incense, and flowers and do not go away from Him.

2. He wears garlands of lovely and cool Talasi. The oldest Vedas establish Him. You should be ready to do any services to Him. Serving Him thus is the only way to be saved.

TIRUVOIMOLI

3. He is the Lord who does not cast out the undeserving nor does he take up only the deserving. My mind never leaves His proximity. My tongue sings to me the divine songs. My body dances as if it is possessed with a deity.

4. My body dancing as if it is possessed with a deity, worships the Lord and reverts to Him. The angels and the gods discuss about His nature and feel as if their brains were deranged.

5. He does not take a few deserving only. He does not leave off the undeserving. He is not vexed with sinners nor does he love the good only. He is unseconded nectar to those that join and love Him, not thinking of His taking in or casting out.

6. He gave nectar to the gods. He is the greatest. He bears the disk of up-shooting rays. He lies on the waters of the sea with rising waves. He is sweeter than nectar.

7. He cut down the arms and heads of the ruler of Lanka, surrounded by the great sea. You cross over the ocean of time by worshipping His feet with your heads.

8. O servants of my Lord! leave off other gods. First leave them and then go to Him. If you serve Him, He will put an end to all intervening strong sins and give you eternal liberation.

9. His standard bears the bird Garuda that gives fear to the enemies. He is Sripathi. His form is of a perfect symmetry. He can destroy all the cruel sins in the period of a moment.

(To be continued)

NOTES FROM CAMBRIDGE

All of us deeply interested in the future of India are having a very anxious time. One can never foresee in politics what may happen, and it is a surprise to all that the Die-hards are setting up such a strong opposition to the White Paper. I think there is no fear of what they can ultimately do but mean time they can cause a great deal of mischief.

But it is a great mistake to think of these people as the enemies of India. The truth is that many among them have a genuine love for India and her people, and have given of their best in the service of India, and in the opinions they hold they are considering the interests of India equally with those of the rest of the Empire. We do not question their sincerity, but we know they are mistaken.

Dr. Alec Wood, a well-known Cambridge Professor is about to set out on a visit to Russia, and see things on the spot. From authentic accounts actual starvation is being experienced in many parts, and it threatens to become more or less universal. There is no doubt that the Soviet State is in great straits, as can be serving from the fact that they are continuing with their "staged" trials sacrificing many more victims. Thoruton and Macdonald are expected soon to be released when the embargo on Russian goods will be

removed. Last Sunday I heard a broadcast service from St. Martins in the field, a famous London church. Among the prayers was one that the great deed of Mahatma Gandhi would be blessed with abundant results.

The "May Week" will soon be upon us with the Boat Races. In the excitement as to whether their respective college boats will "bump" or be "bumped" it is pleasant to see how completely Asiatic and European undergraduates are as one.

I. J. PITT.

AN IDEAL TEACHER SITUATION

It was in the middle of summer 1928 an old and venerable man with silvery beard and cheerful face plunged in deep meditation thoughts was sitting on an easy chair in the veranda of a house in South Cocvam Road, Komaleswaranpet, Madras.

The house is situated on southern side of the bank of Coovam canal which flows past slowly and steadily. Here the atmosphere is pleasant the scene is picturesque and the locality has good sanitation. On either side of the road there are avenues of Margosa trees with long and stout branches brooding over the streets. It gives cool breeze to the passers by who walk beneath the welcome shade of these majestic trees on a hot summer's day. Opposite to this house, there are some small cluster of coconut palms presenting a pleasant view.

Just in front of the veranda, there are multitude of ever-green shrubs with different varieties of blossoms and plants of Tulasi giving sweet odour.

MEDITATION

The venerable old man Kurathalwar was sitting amidst the Tulasi plants. He was meditating and occasionally giving instruction in morals and discipline to his pupils. In his leisure hours he composed stanzas on nature. He was a good poet and well versed in oriental and western literature Sanskrit, Tamil, Teugu, Canarese, Urdu, English, Greek, Hebrew and Latin.

He was the retired Head master of the Board Secondary school, Penukonda (Anantapur Dt.) Telugu Pandit of Saint Joseph's College, Trichinopoly the ex-councillor of Srirangam Municipality and the assistant examiner for Telugu in the Madras University in 1933.

ORIGEN

Once his ancestors were living in Narayanavanam a small town in North Arcot District. Some of them were serving under the Rajas of Chandragiri (Chittoor) and Vijayanagar. The Rajas were highly pleased with their ability, so that they conferred on them well deserved posts as prime-ministers and commanders-in-chief. Krishnadevaraya one of the best and well-known Raja of Vijayanagar gave over the small town of Narayanavanam in presentation to one of the Alwar's ancestor named Ahobilacharya I in the fourteenth century for his loyal services to the state. He was also one of the greatest poets and statesman of those days.

The pedigree of his family begins with Sundaracharya and one of his ancestors named Kuranarayanaacharya I who composed a sanskrit work named Sudarsana Sathaka which is highly appreciated by all the learned poets. In the pedigree of his family there was a philanthropic statesman by the name of Annadana Ahobilacharya III his son Narasimhacharya with wife Venkatalakshamma his son Ramanujacharya with wives Andalamma and Lakshmithayamma their sons Kurathalwar Aiyengar and Vedabhasyam. Kurattalwar and Lokamma has two sons and one daughter. Vakulabharam, Kanteeravachar and Venkatalakshamma.

(Continued)

திருவாய்மொழி

(கரு.) சம எடையுள்ள நெய்யோடு கூடிய மதுரமாண் பிரசாதமும், அனந்தமும் நீங்காத தரிசனமும், கைக்கு வெற்றிலைப்பாக்கும், கழுத்துக்குக் கண்டிகையும், காதுக்குக் குண்டலமும், உடம்பிலே பூசுவதற்கு வாசனையுள்ள சந்தனமும் கொடுத்து, அடியேனைப் பரிசுத்தஞ்செய்ய வல்லவனும், ஆதிசேடனின் புகைவனாகிய கருடனைக் கொடியாகவுடையவனுமாகிய எம்பெருமானுக்கு மங்களம் பாடுவேகை.

உடுத்துக்களைந்தநின் பிரதகவாடை யுடுத்துக்கலத்ததுண்டு தொடுத்தத்துழாய்மலர் சூடிக்களைந்தன சூடும்த்தொண்டர்களோடும் விடுத்ததிசைக்கருமற் திருத்தித் திருவோணத்திருவிழவில் படுத்தபைன்களைப் பள்ளிகொண்டானுக்குப் பல்லாண்டு கூறுதுமே.

(ப - ரா.) உடுத்து - அணிந்து, களைந்த - நீக்கிய, நின் பிரதகவாடை - தேவரீருடைய பிரதாம்பரத்தை, உடுத்து - அணிந்து, கலத்தது - சாப்பிட்டு மிகுந்ததை, உண்டு - சாப்பிட்டு, தொடுத்த - மாலையாகக் கட்டிய, துழாய்மலர் - துளசிமாலையை, சூடி - தரித்து, களைந்தன - நீக்கியவைகளை, சூடும் - தரித்துக்கொள்ளும், இத்தொண்டர்களோடும் - இத்தகைய தொண்டர்களோடு கூட, விடுத்த - ஏவிய, திசைக்கருமம் - நான்கு திக்குகளிலுமுள்ள காரியங்களை, திருத்தி - நன்றாகச் செய்து, திருவோணத் திருவிழவில் - திருவோண நக்சத்திரத்திலே, படுத்த - சயனித்துக்கொண்டிருக்கும், பை - படங்களை யுடைய, நாகளை - ஆதிசேஷனாகிய படுக்கையிலே, பள்

ளிகொண்டானுக்கு - சயனித்துக் கொண்டிருப்பவனுக்கு,
பல்லாண்டு கூறாதும் - மங்களம் பாடுவோமாக.

(கரு.) அணிந்து நீக்கிய தேவீருடைய பீதாம்பரத்
தை அணிவதும், சாப்பிட்டு மிகுந்தவைகளைச் சாப்பிடுவ
தும், தரித்து நீக்கிய துளசிமலைகளைத் தரிப்பதுமாகிய
சேவைகளைப் புரியும் கொண்டர்களோடு கூட, ஏவிய
திக்குக்காரியங்க ளனைத்தையும் செவ்வையாகச் செய்து,
திருவோண திருநகரத்திரத்திலே ஆதிசேஷன்மீது சய
னித்துக்கொண்டிருக்கும். எம்பெருமானுக்கு மங்களம்
பாடுவோமாக.

எந்நா ளெம்பெருமான்றனக் கடியோமென் றெழுத்துப்
பட்ட
அந்நாளே அடியோங்க ளடிக்குடில் வீடுபெற்றுயந்தது
காண்
செந்நாள் தோற்றிக் திருமதுரையுட் சிலைகுனித் னாதந்
தலைய
பைந்நாகத் தலைப்பாய்ந்தவனே யுனைப் பல்லாண்டு
கூறுதுமே.

(ப - ரை.) எம்பெருமான் - எங்கள் சுவாமியே, உன்
றனக்கு - தேவீருக்கு, அடியோமென்று - அடிமைப்பணி
புரிபவர்களென்று, எந்நாள் - எந்த நாள், எழுத்துப்
பட்ட - அடிமைப்பட்டோமோ, அந்நாளே - அந்த நாளை,
அடியேங்கள் - அடிமைகளாகிய நாங்கள், அடி - திருவடி
கள், குடில் - குடியிருக்குமிடமான, வீடு - மோகூடம்,
பெற்று - அடைந்து, உய்ந்ததுகாண் - உஜ்ஜீவிக்கேதாம்,
செந்நாள் - நல்லதொரு திருநாளிலே, தோற்றி - அவதரி
த்து, திருமதுரையுள் - ஸ்ரீ வடமதுரையிலே, சிலைகுனி
த்து - வில்லை வளைத்து, ஐந்தலைய - ஐந்து தலைகளையும்,

பை - படங்களையுமுடைய, நாக்கத்தலை - நாகத்தின்மேலே,
பாய்ந்தவனே - குதித்தவனே, உன்னை - துஷ்டநிக்ரஹ
சிஷ்டபரிபாலனனாகிய உனக்கு, பல்லாண்டு கூறுதும் -
மங்களம் பாடுவோமாக.

(கரு.) பக்தராகுகனாகிய எங்கள் சுவாமியே! தேவரீ
ருக்கு அடிமைப்பணி புரிபவர்களென்று எந்த நாள் வாழ்க்
கைப்பட்டோமோ, அந்த நாளே நாங்கள் தேவரீர் திரு
வடிகள் எழுந்தருளியிருக்கும் இடமாகிய மோகூத்தைய
யடைந்து ஜீவித்தோம். நல்லதொரு திருநாளிலே ஸ்ரீ
வடமதுரையில் அவதரித்து, வில்வளைத்து, ஐந்து தலைகளே
யும், படத்தையுமுடைய பாம்பின்மீது குதித்தவனே,
உனக்கு மங்களம் பாடுவோமாக.

அல்வழக்கொன்றுமில்லா வணிகோட்டியர்கோனபிமானத்
துங்கள்

செல்வனைப்போலத் திருமாலே நானுமுனக்குப் பழவடி
யேன்

நல்வகையால் நமோநாராயணவென்று நாமம்பலபரளிப்
பல்வகையாலும் பவித்திரனையுன்னைப் பல்லாண்டு

கூறுவனே.

(ப - ரை.) அல்வழக்கு - வழக்க மில்லாதவைகள்,
ஒன்றுமில்லாத - யாதொன்றுமில்லாத, அணி - அழகிய,
கோட்டியர் - திருக்கோட்டியூரிலுள்ள வைஷ்ணவர்களு
க்கு, கோன் - தலைவனும், அபிமானத்துங்கள் - தாசராகுக
னுமாகிய, செல்வனைப்போல - செல்வரம்பியைப் போல,
திருமாலே - ஸ்ரீமஃபதியே, நானும் - அடியேனும், உனக்கு -
தேவரீருக்கு, பழவடியேன் - தலைமுறை தலைமுறையாகத்
தொண்டுசெய்யும் பழைய தொண்டன், (ஆகையால்) நல்

வகையால் - நல்ல வழிகளாலே, நமோ நாராயண வென்று -
 ஸ்ரீமன் நாராயணமூர்த்தியே காத்தருளுமென்று, நாமம்
 பல - திருநாமங்கள் பலவற்றை, பரவி - பாடி, பல்வகை
 யாலும் - பலவிதங்களிலும், பவித்திரனே - பரிசுத்தமான்
 வனே, உன்னை - உன்னை, பல்லாண்டு கூறுவனே - மங்க
 ளம் பாடுவேனாக.

(கரு.) ஸ்ரீய:பதியே, வழக்கமல்லாதவைகள் ஒன்று
 மில்லாத அழகிய திருக்கோட்டியூரிலுள்ள வைஷ்ணவர்
 களுக்குத் தலைவனும், ஶக்ஷகனுமாகிய செல்வநம்பியைப்
 போல அடியேனும் தேவீரருக்குத் தலைமுறை தலைமுறை
 யாகத் தொண்டுபுரியும் பழைய தொண்டன். ஆகையால்,
 நல்ல வழிகளாலே ஸ்ரீமன் நாராயணமூர்த்தியே காத்தருளு
 மென்று திருநாமங்கள் பலவற்றைப் பாடி பல்விதங்களி
 லும் பரிசுத்தமானவனே, உன்னை வாழ்த்துவேனாக.

பல்லாண்டென்றும் பவித்திரனைப் பரமேட்டிச் சார்ங்க
 மென்னும்
 வில்லாண்டான்றனை வில்லிபுத்தூர் விட்ணுசித்தன்
 விரும்பியசொல்
 நல்லாண்டென்று நனின் றறைப்பார் நமோ நாராயண
 வென்று
 பல்லாண்டும் பரமாத்மனைச் சூழ்ந்திருந்தேத்துவர்
 பல்லாண்டே.

(ப - ரை.) பவித்திரனை - பரமாத்மாவை, பரமேட்டி
 யை - பரமபதத்திற்கு நாயகனை, சார்ங்கமென்னும் - ஸ்ரீ
 சார்ங்கம் என்னும், வில் ஆண்டான்றனை - வில்லை ஆதின
 மாக வுடையவனை, வில்லிபுத்தூர் - ஸ்ரீ வில்லிபுத்தூரில்
 அவதரித்த, விட்ணுசித்தன் - பெரியாழ்வார், பல்லாண்
 டென்றும் - சதா காலமும் மங்களமாயிருக்கவும், விரும்

பியசொல் - விருப்பத்துடன் சொன்ன இப்பாடல்களை, நல்லாண்டென்று - சொல்வதற்கு ஏற்ற காலமென்று, நவீன்றுறைப்பார்-இடைவிடாது சொல்லுபவர்கள், நமோ நாராயணாய வென்று - ஸ்ரீமன் நாராயணமூர்த்தியே காத்தருளுமென்று, பல்லாண்டும் - சதாகாலமும், பரமாத்மனை - பகவானை, சூழ்ந்திருந்து - சற்றியிருந்து, பல்லாண்டு ஏத்துவர் - மங்களம் பாடுவார்களாக.

அகிலாண்டகோடி பிரம்மாண்டரூபனாகிய பரமாத்மாவை, பரமபத நாயகனை, ஸ்ரீ சார்ங்கம் என்னும் வில்லை ஆதீனமாகவுடையவனை, ஸ்ரீ வில்லிபுத்தூரில் அவதரிக்க பெரியாழ்வார் சதா காலமும் மங்களமாயிருக்க விருப்பத்துடன் சொன்ன இப்பாடல்களை, சொல்வதற்கு ஏற்ற காலமென்று இடைவிடாது சொல்லுபவர்கள் ஸ்ரீமன் நாராயணமூர்த்தியே காத்தருளுமென்று சதா காலமும் பகவானைச் சற்றியிருந்து மங்களம் பாடுவார்களாக.

பல்லாண்டு முற்றிற்று.

வேதாரண்ய மகாத்மியம்

இவ்வண்ணம் யாத்திரைகளின் பெருமையையும், அதன் பலனையும் ஆதியோடந்தமாய் நாரதரால் உறைக்கக்கேட்ட மாந்தாதா களிப்படைந்து நாரதரை நோக்கி, “சுவாமி, யாத்திரைகளின் சரிய குணங்களை அறிந்தேன். ஆயினும், வேதானத்தில் வளர்ந்தோங்கியிருக்கும் சமீ வீருக்கடிமானது எப்பொழுது, எவ்வாறு உற்பத்தியாகியது. தயவு செய்து என் மனத்தில் கொண்டிருக்கும் இக்கவலை பொழிய உறைக்கவேண்டும்” என்று வினவ, நாரதர் உறைக்கலானார்.

ஓ மாட்சிமிக்க மன்ன! சர்வேசுவரன் எழுந்தருளி
 யிருக்கும் மகா கைலாயமானது வெள்ளி மயமான அனே
 கம் சிகரங்களோடு கூடிய ஒரு பர்வதமாகும். அதனருகே
 சிற்சிறிய பர்வதங்கள் பலவுண்டு. அவைகளில் சிறந்தது
 சத்தியகிரியாகும். அப்பர்வதத்தின் மேல்பாகத்தில் மாந
 வத்தில் சிறந்த காசியப முனிவர் புத்திரபாக்யம் பெரும்
 பொருட்டுச் சமீ விருகூத்தின் அடியில் தவஞ் செய்யலா
 னார். சிறிது காலத்திற்கெல்லாம் ஜகதீசன் முனிவரின்
 முன் தோன்ற, ஆச்சரியமும், சந்தோஷமு மடைந்தார்
 காசியபர். முனிவரின் உள்ளக்குறிப்பையுணர்ந்த சசன்
 அவரை நோக்கி, “ஓ தவசிரேஷ்டரே, மிகவும் விரைவில்
 நான் உமக்குத் தரிசனம் அளித்ததற்காக நீர் ஆச்சரியம்
 கொள்ளவேண்டாம். முன்னொருகால், பார்வதிதேவி பால
 களை வைத்துக்கொண்டு வெயிலின் மிகுதியினால் இம்
 மலையின்மேல் அவஸ்தைப்பட்டுக் கொண்டிருக்கடி அவள்
 களைப்பறும்பொருட்டு நான் உடனே சமீவிருகூதமானேன்.
 தேவி களைப்பாறிய பின்னர், எதிர்பாராத விதமாய்த்
 தோன்றிய சமீ விருகூதம் நான் என்ப தறிந்துகொண்டு,
 சரணங்களில் விழுந்து வணங்கி, “சுவாமி, தாங்கள் என்
 மீது கருணைகொண்டு என் கவலையைப் போக்கியவாறு இம்
 மலையின்மீது சமீ விருகூதமாய் எழுந்தருளியிருந்து இவ்
 விடத்தை அடைந்தோர்களின் கவலையைப் போக்கி யருள
 வேண்டும்” என்றார். அதுமுதல் நான் இம்மலையின் மீது
 சமீவிருகூதமானேன். இன்று நீ இம்மலையின் மீது தவஞ்
 செய்தபடியால் நான் உடனே பிரசன்னமானேன். உன்
 மனத்துக் கொண்டிருந்த கவலை இன்றுடன் ஒழிந்தது.
 நீ விரும்பிய புத்திரசந்தானமும் பெற்றாய்” என்றருளி

மறைந்தார் வேதவனேசன். பின்னர், காசியபர், இந்திரன் முதலான புத்திரர்களைப் பெற்று பேரானந்தமடைந்தார்.

சிலகாலஞ் சென்ற பின்னர், கவயன் என்னும் வானரன் அச்சத்தியகிரியைக் கொண்டுவந்து வானரவீரனாகிய நளனிடம் கொடுக்க, அதை அவன் சேதுமூலத்தில் வைத்து விட்டான். சில நாட்கழிய சிகரமானது பூமிக்குச் சமமாக, சமீவிருகூழும் தாழ்ந்து விட்டது, ஸ்ரீராமரீன்பிரம்மஹத்தி விலகியதும், விசுவாமித்திரர் பிரம்மஞான மடைந்ததும், திரிசங்கு சவர்க்கம்பெற்றதும், சனகாதியோகிகளும் யாக்கிய வல்கியர்களும் பிரம்மஞானம் பெற்றதும் இச்சமீவிருகூழ்நீண்டியில்தான். இந்தகைய வன்னிமரத்தடியில் தவமும், தானமும், ஓமமும் இயற்றியவர்கள் பெற்றபலன் சொல்லி முடியாது. அன்னதானம் செய்தவன் சிவசாரூப்யத்தை யடைவான். அதிலும், பானுவாரத்தில் செய்த அன்னதானம் எண்மடங்கும், துவாதசியில் பதினாயிரம் மடங்கும், மாகமாதத்தில் ஆயிரமடங்கும், அர்த்தோதய மகோதயங்களில் கோடிமடங்கும் பலனை அடைவார்கள். சத்தியகிரியின் கீழிருக்கும் மணிகர்ணிகையில் ஸ்நானமியற்றிய மகாயோகி ஜைகிசவ்வியரை பூஜித்ததினால் தேவலர் சத்தியலோகம் பெற்றார்.

தேவலர் சத்தியலோகம் பெற்ற விதம்

இவ்வண்ணம், மகா இரகசியமான சமீ விருகூழ்த்தின் மகிமையை நாரதரால் உறைக்கக்கேட்டு பெருமகிழ்ச்சியடைந்த, மாந்தாதா, மீண்டும் பிரம்மபுத்திரரை நோக்கி சுவாமி, தேவலர் எங்ஙனம் சத்தியலோகம் பெற்றார். திருவுளம் கொண்டு உறைத்தருள வேண்டுமென திரிலோகசஞ்சாரியாகிய நாரதர் செப்பலானார்.

ஓ கொற்றம் காக்கும் காவல, ஒருசமயம் மாதவ சிரேஷ்டராகிய ஜைகிஷ்வவியர் தேவலருடைய ஆச்சிரமத்திற்கு எழுந்தருளினார். அப்பொழுது தேவலர் மனமகிழ்ச்சிபுடன் எதிர்சென்று முனிவரை வரவழைத்து, அர்க்யபாத பூஜைகள் செய்து, அறுசுவை உண்டியை அன்புடன் அளித்தார். பின்னர், அவர் சயனகிருகத்தில் சயனித்திருக்கும் சமயம் அவருடைய பாதங்களைப் பிடித்துப் பணிவிடைகள் புரிந்துவந்தார். தேவலருடைய பக்தியைக் கண்டு பெருமகிழ்ச்சியடைந்தாரெனினும், அவரை பரீகூஷ செய்யும் பொருட்டு அங்கேயே எட்டு மாத காலம் தங்கியிருந்தார் ஜைகிஷ்வவியர். சா.ந.சேவையே பெரிதாக மதித்த தேவலர் நித்தியானுஷ்டானங்களற்று, உலகத்தோரின் அபவாதங்களைப் பொருட்படுத்தாது, உணவும் உறக்கமுமின்றி முனிவரின் சேவையே பெரிதாக மதித்து நாளுக்கு நாள் பக்தி விசுவாசத்துடன் புரிந்துவந்தார்.

இவ்வண்ணம் நாட்கள் பல கழிய, ஒருநாள் தேவலர் ஸ்நானம் செய்யும்பொருட்டு முனிவரிடம் உக்திரவுபெறாமல் குளத்திற்குச் சென்றார். உடனே, அங்கிருந்த ஜனங்கள் தேவலருக்குப் பதிலாக முனிவருக்குப் பணிவிடைகள் புரிந்துவந்தார்கள். தேவலர் தீர்த்தமாடிவிட்டு கரையேற அங்கு முனிவர் இருப்பதைக் கண்டு மிகவும் ஆச்சரியமடைந்து ஜனங்களை நோக்கி, “இவர் இங்கு எப்பொழுது வந்தார்” என்று வினவ, ஜனங்கள் “ஓந மாதத்திற்கு முன்புதான் வந்தார்” என்றார்கள். தேவலர் மிக்க ஆச்சரியத்துடன் தன் ஆச்சிரமத்தில் வந்து பார்க்குங்கூடையில் அங்கும முனிவர் ஆறுமாத காலமாக உபசரிக்கப்பட்டு வருகின்றென்றறிந்து பெருவியப்படைந்தார். பின்னர்,

சந்தர்வலோகம், கின்னாலோகம், பித்ருலோகம், தேவலோகம் முதலிய லோகங்கள் எல்லாவற்றிற்கும் சென்று அங்கங்கே முனிவர் உபசரிக்கப்படுவதைக் கண்டார். முடிவில், உண்மையை யுறைக்கும்பொருட்டு தேவகுருவாகிய பிருகஸ்பதியைக் கேட்க, அவர் “சற்று நேரத்திற்கு முன் தான் பிரம்மாவின் ஏவலைப்பெற்ற தூதர்கள் அவசரகாரியத்தின் பொருட்டு அவரை அழைத்துச் சென்றார்கள்” என்றார்.

(தொடரும்)

ஹரி ராம்

அல்லது

கருணையின் பேருமை.

(ம. கி. திருவேங்கடம் எழுதியது)

கற்பிற் சிறந்த மாநர்கள் தம் கணவரின் சூறிப்பையுணர்ந்து அதற்கேற்றவாறு பணிவிடைகள் புரிவதுபோல், கருணாபூஷணாகிய புண்டரீகன் தன் தலைவனின் கருத்தை யுணர்ந்து பணிவிடைகள் செய்யும் நற்குணம் வாய்ந்தவன். ஹரிராம் நித்திரையினின்று விழித்தெழுந்ததும், ஒரு சொம்பில் ஜலமும், தட்டில் கொஞ்சம் பலகாரமும் கொண்டு வந்து வைத்துச் சென்றான் புண்டரீகன். அவைகளைக் கண்டதும், “எரிசிற நெருப்பில் எண்ணெய் ஊற்று வதுபோல் இருந்தது ஹரிராம் மனத்திற்கு. அதனால், அவன் உள்ளம் சிந்தனைக்கடலில் சிதறி கரைகாணுது தளித்துப் பலவாறு எண்ணலாயின. “அந்தோ! எடுத்தற்கரியதும், எழுவகைப் பிறவினுள் மேலானதும், பகுத்தறிவு வாய்ந்ததுமாகிய மானுடபிறவியை எடுத்து அஞ்ஞானமாகிய உலகவிற்பங்களில் மனத்தைச் செலுத்தி

உண்பதும், உடுப்பதும், உறங்குவதுமாகிய பாபகாரியங்களில் காலத்தைக் கழித்து எடுத்த ஜன்மத்தைக் கன்மமாக்குகின்றோமேயன்றி, மானுடபிறவிக்குக் கர்த்தனும், அரக்கர் குலத்தை வேரறவொழித்து, அமரர் குலத்தைக் காத்த ஸ்ரீராமபிரானின் திருநாமாவிந்தங்களை ஒருநாளேக்கு ஒருமுறையாகிலும் உச்சரித்தோமா! அவ்வாறின்றி வானவரும், தானவரும், மாதவரும் போற்றும் பெருமை வாய்ந்த இப்பிறவியை, மாயையாகிய இன்பங்களை அனுபவிக்கும் பொருட்டா எடுத்தோம். அந்தோ! “இன்றைக்கிருப்பார் நாளைக்கிருப்பவரென்பது திடமோ?” ஆவியிருக்கும்போதே அப்பெருமான் திருவடி மலரை அடையும் வழியைக் காணாமல் மேன்மேலும் மீளா நரகிற்கு ஆளாக்கும் மனைவி, மக்கள், மண், பொன் இவைகளைபே கதியாக நினைத்தால், ‘பந்தம்’ என்னும் கடலைக் கடந்து, ‘முத்தி’ என்னும் கரையைக் காண்பது எந்நாளோ” என்று ஏக்கங்கொண்டு சிற்றின்பங்களில் கொண்டிருந்த விருப்பையும் வெறுத்து மனத்திடம் கொண்டான்.

சுமார் 5 மணிக்கு ஹிராம், கை, கால்களைச் சுத்தம் செய்துகொண்டு சிற்றுணவை அருந்த விருப்பமில்லாதவனாய் பூஜாகிருகத்திற்குள் பிரவேசித்தான். அங்கு பூஜைக்கு வேண்டியவைகளெல்லாம் சித்தமாய் இருக்கக்கண்ட அவன் மனம் கொண்டிருந்த கவலை ஒருவாறு நீங்கியது. சிறிது நேரத்திற்கெல்லாம் பஜனைகொஷ்டிகள் தலைவர் பரமானந்தர் வந்து சேர்ந்தார். ஹிராம் அவரை அன்புடன் வரவேற்று உபசரித்துத் தக்கதோர் ஆசனத்தில் அமர்த்தினான். சிறிதுநேரம் பகவத்விஷயங்களைக் குறித்து ஒருவரோடொருவர் சம்பாஷித்துக் கொண்டிருந்தார்கள். இதற்குள் அருண் மேற்றிசைக்கடலில் ஆழந்தான்.

கொஞ்சம் கொஞ்சமாக 'மாலை' என்னும் பெண் தோன்றி, மாந்தர்களுக்கு மகிழ்ச்சியை விளைவித்தாள். சாயந்திரம் 6 மணிக்கு தத்தம் வேலைகளை முடித்துக்கொண்டு பஜனை பந்திரம் வந்து சேர்ந்தார்கள் பக்தகோஷ்டிகள். புண்டரீகன் விரைந்து சென்று அவர்களெல்லோபையும் உபசரிக்க, சிறிது நேரத்திற்கெல்லாம் பஜனை தொடங்கியது. ஹரி ராம், பரமானந்தருக்குப், கோஷ்டிகளுக்கும் திருத்துழாய் மாலையைச் சூட்டினார். தலைவர் பரமானந்தர், ஸ்ரீ குரு தோத்திரத்தைப் பாடினார். அதன் பிறகு, கோஷ்டிகள் ஒவ்வொருவராக வழக்கப்படி ஸ்ரீ ஹரிநாம குரோவிந்தங்களைக் கல்லும் கரைந்துருகுமாறு பாடினார்கள். "உலகபந்தம்" என்னும் வலையினின்று நீங்கி, "பக்தி" வலையில் சிக்கிய நம் ஹரிராம் மெய்மறந்து, உளம்குளிர்ந்து பரமானந்தருடன் சேர்ந்து ஆனந்தக்கூத்தாடலானார்கள்.

இக்காட்சியினைக் கண்ட கோஷ்டிகள் அனைவரும் களிப்பென்னும் சடலில் ஆழ்ந்தவர்களாய் மேன்மேலும் பகவான் நாமாரவிந்தங்களைப் பாடலானார்கள். எல்லோரும் பாடிய பின்னர், பரமானந்தரின் உத்தரவுபெற்று மங்களம் பாடி, தூப தீப வைத்யங்கள் அளித்து, ஹரிநாம கோஷ்டத்துடன் பஜனையை முடித்து, தீர்த்தமும், பிரசாதமும் பெற்று தத்தம் இல்லம் திரும்பினர். கடைசியாக ஹரிராம் பரமானந்தரை நன்கு உபசரித்து; புண்டரீகனையும் அவருடன் வழிகூட்டி அனுப்பினான். அன்று விரதமாகையால் கொஞ்சம் ஜலம் பருகி படுக்கையறைக்குச் சென்றார். அன்று பொழுதெல்லாம் இருந்த வேலையின் மிகுதியினாலும், கண்ட கனவினாலும், மனம் பொறுமையற்று, வெகு நேரம் நித்திரையற்று இருந்தான். அவன் மனம் சுவலைக்கடலுள் புழுகி உரைகாணாதிருந்தது. ஆகை

யால் படுக்கை ஆறையைவிட்டு மேன்மாடிக்குச் சென்றான்.

அன்றிரவு அமாவாசையாகையால் எங்கும் இருள டர்ந்திருந்தது. இரவு வெகு நேரமானபடியால் அமைதி நிலவியிருந்தது. தென்றல்காற்று மிக்க குளிர்ச்சியாய் வீசாநின்றது. ஹரிராம் மேன்மாடியை அடைந்ததும், சஞ்சலமுற்றிருந்த அவன் மனமானது முன்னாள் நிகழ்ச்சி களைக் குறித்துச் சிந்திக்கலாயின.

“ஆஹா, உருள் பெரும் வள்ளலும், வானோர் தலைவ னுமாகிய எம்பெருமானின் கருணைதான் என்னே! உயர்வு, தாழ்வு என்றும், தக்கோர், தகாதவர் என்றும் பேதம் பாராட்டாத அப்பரமனின் அவதாரத்தின் பெருமையை என்னென்று கூறுவது! தீனபந்து வென்றால் அவருக்கே பொருத்தமாகும். உருவில் சிறிய வாமனாவதாரம் எடுத்து விசாலமான இவ்வுலகத்தையும், ஆகாயத்தையும் அளந்து புஜபலபராக்கிரமசாலீயாகிய மகாபலையை ஒழித்தார். மிருகஜாதியில் கேவலமென்று சொல்லப்படும் வராக வதாரம் எடுத்து, இரண்யாக்ஷசனைக் கொன்று மீண்டும் உலகை யளித்தார். நரசிங்கரூபனாகி பகைவனாகிய இரண்யகசிபைக் கொன்று பக்தனாகிய பிரஹ்லாதனைக் காத்தருளினார். இராம, கிருஷ்ணாவதாரங்கள் பூண்டு, கொடிய அசுரர்களைச் சம்ஹரித்து, பூபாரமொழித்து, பக்தர்களை இரக்ஷித்தார்.

இத்தகைய பெருமை வாய்ந்த பகவான் பூண்ட அவ தாரங்களின் சிறப்பே சிறப்பு. ஆராய்ந்து பார்த்தால் யாவும் ஆச்சரியமாகவே இருக்கின்றது. அன்றியும் மகா கொடியவனாகிய பாஷிலேனிடம் மெலிந்த உடலுடன், கோ லான்றிவந்த அக்கருணாமூர்த்தியின் பெருமை தான் என் னே. ஆந்தோ! தீண்டத்தகாதவர்க ளென்றும், சண்டர

ளர்களென்றும் நாம் கருதும் பஞ்சமணைப் போலன்றே அவர் திருக்கோலம் பூண்டுவந்தார். ஆஹா! “அனைத்துயிரும் இலங்கும் ஈசன் சன்னதியாகும்” என்பதுபோல பரம கருணைவள்ளமாகிய பகவான், ஜீவகோடிக ளனைத்தையும் சமமாகக் கருதுகிறாரென்பது இதனால் விளங்குகின்றதன்றே! அத்தகைய கருணாநிதியின் திருவடிகளை நாம் அடையவேண்டுமென்றால் எத்தகைய சேவை செய்தாலும் பலன் தராது. அப்பகவான் திருவுளத்திற்கு இசைந்தவர்களும், திக்கற்றவர்களும் மாகிய ஏழைமக்களின் சேவை ஒன்றே பலன் அளிக்கத்தக்கதாகும்” என்று தனக்குள் தீர்மானித்தவனாய் படுக்கை அறைக்குச் சென்று படுத்துக் கொண்டான். (தொடரும்)

பகவத்கீதை

சாங்க்ய யோகம்

இவ்வண்ணம் ‘பந்து’ என்னும் கயிற்றினால் பிணிக்கப் பட்டு, உலகபற்றுக்காளாகி, சோகாவேஷனாய் விளங்கும் விஜயனை நோக்கி, மதுசூதனன், “பார்த்திப, கூத்திரிய குல தருமத்திற்கும், வீரலக்ஷணத்திற்கும் பங்கம் விளைவிக்கும் இத்தகைய சோகம் உனக்கு எங்ஙனம் தோன்றியது? உன்னைப்போன்ற வீரபுருஷர்களுக்கு இது லக்ஷியமல்ல. யுத்தரங்கம் அடைந்தகாலத்தில் உறவினரென்றும், நன்பரென்றும் உறவு பாராட்டுதல் யுத்ததருமத்திற்கு அழகல்ல. வீரலக்ஷணத்திரிய தர்மத்தை முன்னிட்டு சோகத்தை யொழித்து போர்முனையினின்று யுத்தம் செய்வாயாக” என்றார்.

கண்ணனின் வீரவசனங்களைக் கேட்ட விஜயன் மனந்

தடுமாறி, “சுவாமி, அஸ்திரபிரயோகத்தில் சிறந்தவர்களும், எனது ஆசார்யர்களுமாகிய பிஷ்டம துரோணர்களின் மேல் கொடிய பாணங்களைப் பிரயோகித்துக் கொண்டு, இராஜ்யசுகத்தை அனுபவிப்பதைக் காட்டிலும், பிசைஷ் எடுத்துண்பதே மேலானதாகும். நான் அவர்களைக் சொல்வேனெயாகில் இம்மையிலேயே உதிரத்தோடு கலந்த உணவை உண்டவனாவேன். எனக்கு எது நன்மையோ, அதை நான் அறியமுடியவில்லை. இந்த யுத்தத்தில் ஜயபஜயம் யாருக்குண்டாகுமென்று சொல்லமுடியாது. நாங்கள் இராஜ்யசுகம் அனுபவிப்பதற்குக் காரணமாய் இருப்பவர்கள் யாரோ, அவர்களே இங்கு யுத்தசன்னத்தர்களாயிருக்கின்றார்கள். கண்ணா! இதாஹிதம் இன்னதென்று அறியாமல் இருக்கும் நான் உண்ணைச் சரணமடைந்தேன். இனி நான் தங்களுடைய சிஷ்யன். எதைச் செய்தால் உத்தமமானதும், நன்மை அளிக்கத்தக்கதாயு மிருக்குமோ, அதை எனக்கு உபதேசித்தருளவேண்டும். நியாயமும், தர்மமுமுள்ள தேவாதிபத்தியுமான இராஜ்யம் நமக்குக் கிடைப்பதாயிருந்தாலும், பந்துக்களை யெல்லாம் கொன்றால், அதனால் பாபம் நேருமே வென்று என் மனத்துக் கொண்டிருக்கும் சோகம் ஒழிந்துபோகும் விதம் எனக்குக் தெரியாமலிருக்கிறது. அதைத் தாங்கள் உபதேசித்தருளவேண்டும்” என்றான்.

இருதிறச்சேனையின் நடுவே இவ்வாறு வருத்தப்படும் அர்ஜுனைப் பார்த்து புன்சிரிப்படைந்து, ருஷிகேசன் சொல்லலானான் : தனஞ்சயா, அழாதவர்களைக் குறித்து நீ அழுகின்றாய். முயற்சியுள்ளவன் போல் பேசுகின்றாய். எல்லாமறிந்த ஞானிகள் மரணமடைந்தவர்களைக் கண்டு

கவலைபும், உயிருடன் இருப்பவர்களைக் கண்டு சந்தோஷமும் அடையமாட்டார்கள். பரமாத்மாவான நான் எப்போதும் இருப்பேன். நீயும் எப்போதும் இருப்பாய். இங்குள்ள வேந்தர்களும், வீரர்களும் எப்பொழுதும் இருப்பவர்கள் தான். நாம் இனி உலகில் பிறக்கமாட்டோமென்று நினைக்கக்கூடாது. ஆதலால், நாம் எப்பொழுதும் இருக்கிறோம். இளமையும், வாலிபமும், வயோதிகமும் சரீரத்தையே சேர்ந்ததாகும். ரோக போகங்களினாலும், சீதோஷ்ண சுக துக்காதிகளினாலும் பீடிக்கப்பட்டு கொஞ்சம் கொஞ்சமாக மெலிந்து, நாளடைவில் அழிந்துபோவது சரீரமேயன்றி ஆத்மாவல்ல. அப்பேர்ப்பட்ட இன்பங்களில் நீ பற்றுக்கொள்ளாம லிருப்பாயேயானால், அவைகள் உன்னை ஒன்றும் செய்யாது. அப்பொழுது தான் நீ மோகூத்திற்கு அருகனாவாய். சக்தியற்ற திரேகத்திற்கு நித்தியநீதுவமும், சக்தியுள்ள ஆத்மாவுக்கு அநித்தியநீதுவமும் இல்லை. இவ்விரகசியத்தைத் தத்வஞானி நன்கு தெரிந்துகொள்வான்.

சகல தேகேந்திரியங்களில் வியாபித்திருக்கும் ஆத்மாவுக்கு நாசமேயில்லை. ஆத்மாவுக்கு நாசம் விளைவிக்க ஒருவராலும் முடியாது. நித்தியனும், நாசமற்றவனுமான ஜீவன் வியாபித்திருக்கும் சரீரம் அழிந்துவிடும். சநாதனனான ஆத்மாவுக்கு நாசம் இல்லை. ஆகையால், நீ உன் மனத்துக் கொண்டிருக்கும் சந்தேகத்தை விட்டு யுக்தம் செய்யத் தொடங்கு.

தனஞ்சயா! எவன் ஒருவன் தான் மற்றொருவனைக் கொன்றுவிட்டேன் என்று நினைப்பானோ, அவன் தத்வஸ்வரூபத்தை அறியாதவன். ஆத்மா ஒருவனைக் கொல்லாது. தானும் ஒருவனால் கொல்லப்படமாட்டாது. ஆத்மாவுக்கு ஜன்ன மரண மென்பதே இல்லை. அது ஒரு

முறை ஜனித்தால் மறுமுறை ஜனிப்பதில்லை. அஜன், நித்தியன், சாஸ்விதன், புராணான ஆத்மா அழிந்துபோகாது. அழிந்துபோவது சரீரமேயாகும். காண்டப! எவன், ஆத்மா ஜனன மரண மில்லாததென்றும், நித்தியனும், அவ்யயனுமென்று தெரிந்தவன் ஒருவரால் கொல்லப்பட மாட்டான். ஒருவரைக் கொல்லவுமாட்டான். ஒருவன் தான் அணிந்த புதிய வஸ்திரமானது அழுக்குப்படிந்து, நாளடைவில் கிழிந்துபோனால் அதை நீக்கிவிட்டு வேறொரு புதிய வஸ்திரத்தை அணிந்துகொள்வதுபோல, ஆத்மா வஸ்தூலதிரேகத்தினுள் பிரவேசித்த பிணியினனும், காம வின்பத்தினனும் தேய்ந்து முடிவில் அழிந்துபோனால், அதனை விட்டுவிட்டு வேறொரு திரேகத்திற்குள் பிரவேசிக்கும். ஜீவாத்மாவை ஆபுகம், அக்னி, உதகம், வாயு முதலியவைகள் ஒன்றும் செய்யாது. அது நித்தியன், சர்வகதன், ஸ்தானன், அசலன், சநாதனன், அவ்யக்தன், நினைக்க அசக்கியன், விகாரரஹிதன் என்று சொல்லப்படும். ஆதலால், ஜீவனைக் குறித்து நீ விசனப்படவேண்டாம். உலகத்தோர்கள் ஆத்மாவுக்கு ஜனன மரணங்கள் இருக்கிறதென்று நினைத்தாலும், உன்னைப்போன்ற சூத்திரிய வீரர்கள் அதைக்குறித்து விசனப்படுவது சரியல்ல. பிறந்த பொழுதே மரணமும், மரணமானபொழுதே ஜனனமும் உண்டாவது நிச்சயம். ஆகையால், ஜனன மரணங்களைக் குறித்து நீ துக்கிப்பதால் பலனில்லை. பூதங்கள், இயற்கையாகவே ஜனன மரண காலங்களில் ஒன்றும் தெரியாமலே இருக்கும். மத்திய காலத்தில் மாத் திரம், 'நான்' என்றும், 'பான்' என்றும் பிரமை அடையும். இத்தகைய சபா வத்தைபுடைய சரீரத்தைக் குறித்து நீ ஏன் வருந்த வேண்டும். (கொடரும்)

రథోత్సవము

నా. కూరత్తాళ్వారయ్యగారే.

సీ॥ బీజనేలలఁజెల్లఁ బెనిచెడుకార్యము
 లాహరభాస్యము లండఱకును
 వలసినాతనుగూర్చి వాడుచుపనులకు
 గడ్డిగాదొబులు గడమఁడక
 పెరుగున్నట్లఁజేయు పెనుయత్నములొనర్ప
 బులబలంబును బంటలెచ్చు
 పాడియు సొచ్చును పానిబలిమిఁజేసి
 ప్రజలుబలంబును బడయుదురట.

గీ॥ గనులలోజరులకుఁ బనుల్ మొనయనిచట
 వలయులోహము లొడఁగూడువానివలన
 గలుగువ్యవసాయ పరికరములనుగొనుచు
 జరుపుదురు తేరు జయజయజయయటంచు.

సీ॥ సస్యజంబులు వృక్షజంబులు జంతు
 జుబులు ఖనిజంబులు మూలవిధులు
 ఇవియదేశభనాబు నవయవంబులువీని
 సేకరించుట మనసేగివాయు
 అఁధ్రుల మొదటిప్రయత్నంబు దగనొక్క
 మొగివీనికై మూఁగి ముసరవలయు
 ఈవస్తువులకు నానావిధంబుల పరి
 ణామశక్తిని గూర్చనలముబలియు

గీ॥ చిత్రయంత్ర సామగ్రి యు శ్చికార్య
 కరణములకును మూలమీఘసపదాగ
 సంచయముదానిఁగూర్చ దేశంబుపెరుగు
 జరుపుదురు తేరు జయజయజయయటంచు॥

సీ॥ ఆంధ్రులకభివృద్ధి కాదిమూలములగు
 నేలయు జలమును బాలఁగూర్చి
 వారికివలసిన వస్తువులెల్లను
 వారెచేసికొనిన వాసిపెరుగు
 ఖండాంతరంబులఁ గలుగువస్తువులను
 కొలఁదిపాటిగ వాఁకొనినమేలు
 అర్థశాస్త్రాధ్యయనాస్వయ సంపా
 దనాబున మంచి ద్రవ్యంబుఁగూర్చి

గీ॥ తగినపనిబల్లమంచి విస్తారముగను
 బాలురకుమేటి హస్తశిల్పములనేర్చి
 కలతలనుచూన్చి జనులనుఖంబుబెంప
 జరుపుదురు తేరు జయజయజయయటంచు॥

సీ॥ పక్షత్తులిప్పుడు ప్రబలుచున్నవి
 లోనాటిఫయఫముల్ పూవిభారత
 ఖండసంచారంబుగావించి భూస్వయా
 ఫము విశేదంబుగ వ్రాసియునుచు
 వారుచతుర్విధ వస్తుస్థలంబులఁ
 బడికొంచిననులను బట్టుచూప

భూగర్భగామి వాఃపూరముల్ గనిపట్టి
 గొట్టంబుల సమర్పి కొఱఁతెవడక
 గీ॥ దేవమాతృకలకు నీరుదీయకుండఁగలుగఁ
 జమురు బౌవులఁగని జలసమ్మద్ది
 చముర నృద్ధియుగావించు క్రమతఁబెనుచ
 జరుపుదురు తేరు జయజయజయయటంచు.

నీ॥ జనబలమున బొంది ధనబలఘనునంది
 విద్యాబలంబును వెలయఁగాంచి
 భాషాబలంబును యోషాభిమానము
 దోషాసహిత్యంబు దొడరఁగలేసి
 కలిపికోల్తనమును గట్టిఁగఁబెనుచుచుఁ
 గండరశక్తిని కఠినిచెఁగి
 వట్టిస్థగలమాని వ్యాజ్యంబులవీడి
 కూటసాక్ష్యంబుల కధురుమాన్వి

గీ॥ దేశమంశయు నొకయింట తెఱఁగుఁబూని
 సామ్మ హెచ్చించు పనులదినమ్ము సలిసి
 లోఁబ్రుంగుడువఱును మానుపఁడగి
 జరుపుదురు తేరు జయజయజయయటంచు.

నీ॥ ఈపనులన్నియు నెడలేక నెగడిన
 నాంధ్రరాష్ట్రమున నిరంతరముగ
 వావికాసంఘముల్ నలమ గనెలకొని
 వాణిజ్యమున వింతవన్నెగుఱుచ్చు

భూగర్భగతమూలై పొలుపొందుచునకుఁ
గావలసినవస్తువుల్ సోసినెయకి
కోధిచివైకెత్తి శుద్ధిపఱచియిట
వాడుకకై యుంచవలసినంత

గీ॥ నిలిపికఱవులనఱికట్ట నెవ్వమాను
రంజనంబుగఁ బ్రత్యేకరాష్ట్రమాండ్ర
జనములగు ఘనకటగలి సమతపెరుగ
జరుపుదుగు తేరు జయజయజయయటంచు.

క॥ తేరుజరుప నా ద్రశ్రీ
భారకుంబిబద్ధశక పథకముభక్తిన్
కోరికనిది కూరతా
భ్యారయ్యంగార్ రచించె నస్తుఘటనకై.

సంపూర్ణము.

తిరువాయ్ మొల్లి

ఎందై తందై తందై తందై తమ్మా త్తప్ప నేఱ్ఱపడిగాల్ తొడంగి
వందు ప్పల్లివల్లియ త శెయ్గిన్ఱ్ఱం తిరువోణ త్తిరువ్వివిల్
అందియమ్పొది లరియురునాగి యరియైయల్లి త్తననై
పందినై త్తీర ప్పల్లాండు పల్లాయరత్తాండెను పాడుదుమే.

ఎందై-నా తండ్రియు, తందై-నా తండ్రికి తండ్రియు,
తందై అతనికి తండ్రియు, తమ్మా త్తప్పన్-అతనికి తండ్రియు
తాతయు, ఏఱ్ఱపడికాల్ తొడంగి-వసు తరములు మొదలు

కొని, వందు-దోషరహితముగా వచ్చిన, వల్లివల్లి-పరంప
 రా, ఆల్ శెయ్ గిన్నోం-దాస్యమును చేయుచున్నాము, తిరు
 వోణ త్తిరుప్పివిల్-శ్రవణనక్షత్రమందు, అందియమ్పొదిల్-
 దేవతలకు బలము క్షీణించి రాక్షసులకు బలము వృద్ధియగు
 సమయమున, ఆరియురివాగి నృసింహూపమై, అరియై-శత్రు
 వగు హిరణ్యుని, అత్తిత్తవనై సంహరించినవానిని, పందనై
 త్తీర-ఆయాసము తీరునట్లు, పల్లాండు-అనేక సంవత్సరములు,
 పల్లాయిరత్తాండు అనేకవేల సంవత్సరములు మంగళమగు
 గాక యని, పాడుదుం-పాడెదము.

తా. మే మేడుతలమరలనుంచి దోషరహితమగు
 దాసభూతులమై మంగళాశాసనరూపమగు దాస్యంబును
 జేయుచున్నాము. శ్రవణ నక్షత్రమందు సంజనమయంబున
 నరసింహూపంబున నవతపించి హిరణ్యకశిపు సంహారంబున
 గలిగిన దేహశ్రమవీచునట్లనేక సంవత్సరంబులు, అనేకవేల
 సంవత్సరంబులు మంగళమగు గాకయని పాడెదము.

తీయిట్పొలిగిస్త శెళ్ళుడరాత్తి తిగత్తి తిరుచ్చక్కరత్తిన్
 కోయిట్పొటియాళే యొత్తుండునిస్తు కడికడియల్ చెయ్
గిన్నోం

మాయప్పొరుపడై వాణనై యాయిరంతోళుం పొల్లికురుతి
 పాయచ్చుత్తుర్నియ వాల్లివల్లానుక్కు ప్పల్లాండుకూలుదుమే
 తీయిల్-సూర్య చంద్రాది వస్తువులకన్నను, పొలి
 గిస్త-మిగుల ప్రకాశించు, శెన్దుకర్-ఎఱ్ఱుకాతితో, అత్తి-
 మండలాకారముగా, తిగత్తి-ప్రకాశించెడి, తిరుచ్చక్కరత్తిన్-

శ్రీ చక్రము, కోయిల్-వాసాలము, పొత్తిఘాల్-చిన్నముగా. ఒట్టుండుసన్న-చిన్నముగా ఒత్తబడిన, కుడికుడియాట్ చెయ్ గిన్నోం-సంతానమంతయు దాసభూతులము, మాయం-కృత్రిమముగా, పారు-యద్ధముచేయు, పడై-సేసయొక్క, వాణనై-బాణసురుని, ఆయిరంతోళుం - వేయిబాహువులు నూడి, పొత్తిపాయ - వెల్లువలు గాపాటు, కురుది - రక్తము, శ్రుతిమయుద్ధముచే, ఆత్మవల్లారుక్క-చక్రాయుధమును ధరించిన సమర్థునకు, పల్లండుకూరుదుం-మంగళము పాడుదుము.

తా. సూర్యచంద్రాక్షుల నిరసించు ఎఱ్ఱనికాంతిచే మండలాకారముగా ప్రకాశించెడి శ్రీ చక్రమును చిన్నముగా బొందిన మా సంతానము దాసభూతులగుటకు విచ్చేసి యున్నవారలము. కృత్రిమయద్ధము చేయు బాణసురుని వేయిచేతులను చక్రాయుధము చే ఖండించి రక్తము వెల్లువలై పారునట్లుజేసి శ్రీ చక్రమును ధరించిన చక్రపాణికి మంగళము పాడెదము.

నెయ్యిడై నల్లదోర్ శోఱుం నియతము మత్తాణిచ్చేవగముం
 కై యడై క్కాయుం కఘ్రత్తుక్కప్పుణొడు కాదుక్క
 క్కండలముం

మెయ్యిడై నల్లదోర్ శాస్తము ననెన్నె వెళ్లుయిరాక్కవల్ల
 వై యుడై నాగప్పై క్కొడియా నక్క ప్పల్లండుకూలువనే
 నెయ్యిడై - సమా సతూసికయగు నేలో, నల్లదోర్

శోరుం-మేలైన ప్రసాదమును, నియతముం-ఎప్పుడును, అత్తా
 గ-ఎడబావులేని, శేవగముం-దాసత్వమును, కైఅడైక్కా
 యుం-విడియమును, కఱ్ఱుత్తుక్క-కఠమునకు, పూణొడు-
 ఆభరణమును, కాదుక్క-కర్ణమునకు, కుండలముం-షోగు
 లును, మెయ్యిడ-దేహముడు పూయుటకు, నల్లదోర్ శాం
 దముం-దివ్యపరిమళముచే నిండ్లిన చండనమును, తంతు-ఇచ్చి
 ఎన్నె-దాసభూతుండగు నన్ను, వెళ్ళయిర్-శుద్ధస్వభావు,
 దుగ, ఆక్కవల్ల-చేయశక్తిగల, పైయుడై - శణముల,
 నాగం-సర్పమునకు, ప్పగై విరోధియగు గరుడుని, కొడియా
 నుక్క-పెక్కెముగాఁ గలవానికి, పల్లాండుకూలువన్-మంగ
 లము పాడెడము.

తా. సమతూకమగు నేతితోఁగూడిన శుద్ధోదనమును
 ఎడతెగని నేవయు విడియమును కంఠాభరణమును కర్ణకుండ
 లములను దేహమునకు సుగంధోపేతము నిచ్చినన్న శుద్ధ
 స్వభావునిగా జేయగలిగిన గరుడభృజునకు మంగళము పాడె
 డము.

ఉడుత్తుక్కలైందనిన్ పీదగవాడై యుడుత్తుక్కల త్తదుండు
 లొడు త్తత్తుక్కాయ్ మలర్ శూడిక్కలైన్దన శూడుమిత్తోం
 డర్ గళోం

విడు త్తదిక్కైక్కరుమ న్నిరు త్తి త్తిరువోణ త్తిరువ్వివిల్
 బుడు త్తసెన్నాగణై ప్పళ్ళికొండానుక్క ప్పల్లాండుకూలువ మే

ఉడుత్తుక్కశైంద - కట్టిననలిన, నిన్వీనగవాడై-నీ
 యొక్క వీతాంబరమును, ఉడుత్తు-కట్టి, కలత్తదు-నీవార
 గించి శేషించిన ప్రసాదమును ఉండు స్వీకరించి, తొడుత్త-
 మాలికగాకట్టిన, తుమ్మరయ్మలర్-తులనీచప్పములు, శూడి
 క్కశైందన-ముడిచివిడిచిన నాటిని, శుడుం-ముడిచికొసిన,
 ఇత్తోండర్ గళోం-ఇట్టి దాసభూతుఁగు మేము, విడుత్త-పర్వణ
 చిన, దివైక్కరుమం-దిక్కలందలి కార్యమును, తిరుత్తి-
 బగువఱచి, తిరువోణ త్తిరువిప్పివిత-శ్రవణనక్షత్ర మహోత్స
 మునందు, వడుశ్శ-యోగనిద్రయందు, పై-శణముగల, నాగ
 శై-అది శేషుని శిష్యుయందు, పల్లకొండానుక్క-శయవించి
 యుండు స్వామికి, పల్లాంకుకూర్చదుం - మంగళాశాసనము
 పాడెదము.

అతర్యామిత్వమగు స్వామి ధరించి వదలిన వీతాం
 బరమును కట్టుట, స్వామి యారగించి వదలిన శేషత్వమును
 స్వీకరించుట. స్వామి మాలగా నలంకరించి వదలిన తులనీ
 పుష్పహారమును ధరించు దాసభూతులము. స్వామికార్యము
 దశదిశలయందును నిర్వహించువారము. విప్పిన పడగలుగల
 నాది శేషునిపై శ్రవణనక్షత్రంబున బవళించి యోగనిద్ర
 నలుపుచుండు స్వామి కేవిధమగు నమంగళము గలుగకుండు
 నట్లు మంగళము పాడెదము.

ఋగ్వేదము

స్వేటర్ అను ఒక గొప్ప ప్రాటిస్టాంటు మిషనరీ.

After all I dalatory takes us near God but materialism take in away from God అని చెప్పియున్నాడు.

జనులు

సామాన్యముగా నిప్పుడు మనము చూచెడి జనము లలో ధవళవర్ణులు, పాటలచ్చాయాస్వీతులు, రక్తవర్ణులు, పీత వర్ణులు, కృష్ణవర్ణులు గానున్నారు. ఇట్టి వర్ణభేదముతో వచ్చు భేదము ముఖమండలి యాంగోపాంగములు గానవచ్చు చున్నవి. సామాన్యవైషమ్యము ప్రధానముగానున్నది. ఈ వైషమ్యము లేనియెడల లోకమునం బెక్కులు కలతలుగలుగును. దానిసలన నెన్నియో యిడుమలు సంభవించును. దానికవతాశమియ్యక విచిత్రస్మృతిని ప్రకృతియందు మనము కనుగొని యీ యానుకూల్యమునం దెంత విజ్ఞానము కౌశలము ప్రకటింపబడుచున్నదో దానివలననే కదా జ్ఞానులు తమయంత దృష్టిచే జడజీవవిలక్షణముగు బ్రహ్మము సర్వజ్ఞ సర్వ శక్తిశ్వ సర్వవ్యాపకత్వముతో బ్రకాశించుచున్నదని యూహించుటకు హేతువైనది.

రూపము.

కొండటి ముఖములు సింహముఖభావమును సమీపించును. కొండటివి యేనుగుముఖభావమును దాపించును. కొండటివి పరాహముఖభావమును సమీపించును. కొండటివి గొత్తమోముంబోలును. మఱికొండరివి వృషభములను బోలును. కొండటివి వానరముఖముల ననుకరించును. కొండలు

పాడువుగాను లావుగాను బలీష్ఠులుగాను పనికి వెనుకదీయని వారుగాను ఉత్సాహవంతులుగానున్నారు. కొంతటికి వెండ్రుకలు తలను ముఖమునను నిబిడముగా ధారాళముగా బెరుగును. కొంతటికి మోమున వెండ్రుకలు తక్కువ. తల వెండ్రుకలు దీర్ఘములు. మఱికొందరికి పొట్టిచుట్టవెండ్రుకలు తలయందుండును. దేహము కాలుసలువు. మొగమున వెండ్రుకలుండవు. పెదవులు లావు. మూతిలోపలికి వాలియుండును. వీనిలో ధవళవర్ణులు, చలలవర్ణులు నానాట వృద్ధిని గాంచువారుగానున్నారు. మిగిలినవారు మిగుల కష్టసాధ్యముతో గొంత గొంత వృద్ధియగుచున్నారు. నేటికిని అక్రమమున దలలి కొన్ని భాగములవారును, అస్థిలియాయందు కొందఱును పచ్చిమాంసము తినువారుగాను, మనజలనే తినువారుగాను ఉన్నారు. ఒక్కొక్కరియందు ఒక్కొక్క సామర్థ్యము విజాతీయముగానున్నది.

జ్యోతిషము

దీనికంతయు మనవారు ఫలితజ్యోతిషాన సారముగా పూర్వకర్మానుసారము కలుగుచున్నది యని సమాధానము చెప్పుచున్నారు. కొంతకాలకు నది యనుభవసిద్ధముగ నేయున్నది. ఫలజ్యోతిషము, గణితసిద్ధాంతము, జ్యోతిషము ఇవి వేదషడంగములలో నొకభాగముగా నేర్పడియున్నది.

వృద్ధిక్షయములు

ఆర్యులలో మొదటినుండియు మిశ్రాహారులు, శుద్ధోదనులు అను రెండు భాగములు. ఉవారులు, స్వార్థులు అను

నిరు దెలుగులవారును ఉండుచునేముండినట్లు తెలియవచ్చుచున్నది. శుద్ధోదనులంకలు సాత్వికులుగానుండినట్లును ఉదారగుణముగలవారుగానండి దగువారిని బైకిఁదెచ్చువారుగానుండిరి. ఆట్టివారిలో ఋగ్వేదమున విశ్వామిత్రుఁడు ప్రసిద్ధుఁడు. వసిష్ఠుఁడును ఉదారపక్షిని జేసినవాఁడే. మనుస్మృతిలో శూద్రో బ్రాహ్మణ తామేతి బ్రాహ్మణశ్చైతి శూద్రతామ్. భారతమున శూద్రా భగవన్భక్తా విశా భగవతా స్మృతాః సర్వవర్షేషుతే శూద్రాయేహ్య భక్త్యా జన్మానే అనియును ఇట్లనే ద్రావిడవేదముని ద్రావిడబ్రహ్మసహితయుని ప్రసిద్ధిఁగాంచిన వాలాయిరమును ద్రావిడ దివ్య ప్రబంధమునను బ్రాహ్మణౌదార్యము విశేషముగాఁ జెప్పియున్నది. వాతనిన్నివిధ సంబంధములు దగుననియుఁ జెప్పియున్నాఁడు. ఉభయలకును నాటినుండి నేటివఱకును పరస్పర స్పృహతో మిగుల నష్టము కలుగుచున్నది. అయినను ఉదార భావముచేతనే యీ లోకమందు సుఖమును పరలోకమందు పట్టను గలుగున. వారి ప్రాబల్యమును వృద్ధిపరచుటయే యందఱికిని బూనికగానుండవలయును. మన గ్రంథములయందు “ధాతా యథా పూర్వమకల్పయత్. అనంతా వైజీవాః జీవోనమ్రయతే. ప్రకృతిం పురుషం చైవవిశ్వనాశీ ఉభావపి అనునట్లు ఉచ్చులుగా నీమల్లుగా ధనికులుగా దరిదులుగా జ్ఞానసంకలితులుగా నేకకాలమున నానాచోట్ల దేశకాలానుగుణముగా నృప్తింపఁబడి కొండలు వ్యాపకులు మఱి కొండలు వ్యాప్యులుగాఁ జంద్రకిశాభీనృద్ధి క్షయములను

మనుష్యులలో నానావిషయముల వృద్ధి క్షయములు పెక్కుచాయల బొబ్బ వంపు లాదుచుండును.

సాశ్చాత్యులు మొదట హీనులుగానుండి వృద్ధియొనటి ఐతిహాసిక ఫక్కికను ఏర్పఱచుకొని గ్రంథములు వ్రాయుచున్నారు. ఆ గ్రంథములలో ననేక విషయములను ఒప్పుకొనువారును ఒప్పుక ఖండించువారుచున్నారు. ఐనను ఊహించిచూడఁగా బుద్ధి కౌశల్యము నొంది వ్రాసిన పరిణామదశావిధములఁ బరిశీలించి చూడను జూడను వాస్తవికవిషయముల ననేకములు వెలువడుచున్నవి. పైవారు దిగువకు వచ్చియు ఎముకలు, రాళ్లు, పెంకులు మొదలగువానిని సాధనములుగా నుపయోగించుకొనవచ్చును. మొదటినుండి కొంత కొంతగా వృద్ధినంది ఇంత గొప్పస్థితి యుగములవెంబడి పనిచేసి పూర్వవస్తువులను నానావిధములుగా బదిలవఱచియునుండవచ్చును. అందువలన దినములవెంబడి బుద్ధి కౌశల్యము పెరిగినట్లే స్థితి తీకరింపబడియున్నది. కొంతయు హీనవస్తువులతోఁ గాలముగడపుట మనము నేటికిని జూచుచున్నాము. కొందఱు గొప్పవస్తువులతో జీవనము నడపుట యనుభవస్థితియు. అయినను ఇతిహాసికధనమునకు మొదట మొదట మిగుల హీనదశనుండి వృద్ధియగుచు వచ్చినట్లు చెప్పుటయే సమంజసముగాను అనుకూలముగాను ఉన్నది. ఇందుకు ఋగ్వేదములో ఆనుపూర్వికము గాక కథావిషయము ఇతిహాసికధనములో వ్రాసియుండలేదు. అందులోని ప్రార్థనానశేషము.

11337

ஆழ்வார் சன்னதி ஒளஷதங்கள்.

ஆயர்வேத சாஸ்திர சம்பந்தமாய் மகா யேசுகளும் சித்தர்களும் அருளிய முறைப்படி தரார் செய்யப்பட்ட எங்கள் ஒளஷதங்களின் முக்கிய விபரம்.

ஸ்திரீ சஞ்சீவி

இம்மருந்து ஸ்திரீகளுக்கு ஒரு சஞ்சீவி போன்றது. ஸ்திரீகளுக்கு ருது காலங்களில் தோன்றும் கஷ்டங்களையும் அகாஸருது, தலைநோய், பைத்பம், உடம்பு திமிர் முதலிய நோய்களையும் போக்கி நோயற்ற வாழ்வை யளிக்கும், 12 அவுன்ஸ் விலை 3-0-0. 6 அவுன்ஸ் 1-12-0,

சர்வரோத சம்ஹாரி

இளமையிலேயே வாவிபர்களுக்கு அநேக விதங்களில் தோன்றும் கர்ப்ச்குடு, மந்தாக்னி, இரத்தமின்மை, இரத்த நியஸ்கலிதம் முதலிய நோய்களினால் மெலிந்துபோனவர்கள் இம்மருந்தை உட்கொண்டால் இழந்துபோன வீர்யத்தை மறுபடியும் அடைந்து ஒருகவசிகரத்துடனும் சறுசறுப்புடனும் இருப்பார்கள்.

12 அவுன்ஸ் விலை 3-0-0. 6 அவுன்ஸ் 1-12-0.

சந்தானகரணி

பற்பல காரணங்களினால் புத்திரசந்தான மற்றிருக்கும் ஸ்திரீகளுக்கு இது ஒரு வரப்பாசாதமாகும். விலை ரூ.2

வீர்யவீருத்தி லேக்யம்

இம்மருந்து அமிதமான போகத்தினாலும் கனவிலும் மூத்திரத்திலும் சதா வீர்யம் வெளிப்படுதல், கைகால் பலவீனம், சோம்பல் முதலியவைகளைப் போக்கி இழந்த வீர்யத்தை யளித்துத் தேகத்தை வஜ்ரமயமாக்கும். விலை ரூ.2

காலரா மாத்திரை

காலரா எவ்வளவு அபாயகாமா யிருந்தபோதிலும் இம்மருந்தை உட்கொண்டால் சூரியனைக்கண்ட பனிபோல் நீங்கும். விலை அணா 8.

வாய்வு மாத்திரைகள்

கை கால், பிடிப்பு; விர்தம், பார்சவாய்வு முதலியவை
களைப் போக்கி ஆரோக்ய சரீரிகளாக்கவல்லது. விலை 0-8-0

குளிர்ஜூர மாத்திரைகள்

எப்பேர்ப்பட்ட சிதல ஜூரங்களாயிருந்தாலும் இம்
மாத்திரைகளை உபயோகித்தால் குரியனைக் கண்ட பணி
போல் நீங்கும். விலை 0-8-0

பேதி எண்ணெய்

குழந்தைகளுக்குத் தோன்றும் வயிற்றுநோய், மாந்தம்
முதலிய சிசுவியாதிகளைப் போக்க வல்லது. விலை 0-8-0

கஸ்தூரி மாத்திரைகள்

இருமல், சளி, முதலிய சீதல சம்பந்தமான வியாதி
களுக்குக் கைக்கண்டது. விலை 0-8-0

பால சஞ்சீவி மாத்திரைகள்

சிசுக்களுக்குச் சஞ்சீவிபேர்ன்றது. மாந்தம், இருமல்,
ஜூரம், வாய்வு முதலியவைகளைப் போக்கவல்லது.

விலை 0-8-0.

புட்டம்ருந்து

எப்பேர்ப்பட்ட புடமாயிருப்பினும் இம்மருந்தை உப
யோகித்தவுடனே குண்மாய் விடும். விலை 0-8-0

சுவாசகாச லேகியம்

சூத்யம், இருமல், சுவாசகாசம், தொண்டைப்புண்
முதலிய பிணிகளைப் போக்கவல்லது. விலை 2-0-0.

ஆழ்வார் சன்னதி ஒளஷதாலயம்,

22, பச்சையப்ப முதலி தெரு,

கோமகிளகரன் பேட்டை, சென்னை.

குறிப்பு:-மேற்கூறிய ஓஷதங்களுக்கு ஆர்டர் அனுப்புபவரின்
கள் பாதித் தொகையை முன்பணமாக மணியார்
டர் செய்யவேண்டும். 8 அணுவுக்குக் குறைவான
ஆர்டர் அனுப்பப்பட்டமாத்லது.